

נאומו של דודו לוברצקי בעצרת בנהרייה

צהרים טובים,
שמי דודו לוברצקי ואני חבר לפלוגה של אודי ואלדד.
בערב שלפני החטיפה קבעתי עם אודי שניפגש בהמשך השבוע כדי שסוף סוף נכיר בין המשפחות, המשפחות כבר הכירו וכעת נותר רק אודי.
בבוקר אודי נסע לסיור ואני עליתי לעמדת השמירה, זהו סיימנו עוד מילואים ובעוד כמה שעות אנחנו כבר בבית, אלה שכבר למעלה מ-250 ימים שאני נמצא בעמדת השמירה ויחד איתי כל חבריי לפלוגה, כבר למעלה מ-250 ימים שאנחנו עדין שם בנקודה 105, מחכים לחילוץ שלא מגיע, מחכים שהמנהיגים ששלחו אותנו יעמדו בהסכם. אותו הסכם שלא כתוב בדיו, אלה בדם.
אותו הסכם שחרוט בלב כל לוחם.
אותו הסכם שאילוליי היה קיים לא יכל היה הלוחם לצאת אל הקרב.

"לא מפקירים חיילים בשטח"

אודי אלדד וגלעד עדין בשטח, וכבר למעלה מ-250 ימים שהם מופקרים על ידי ממשלת ישראל.
ראש הממשלה טוען שלא מחזירים חטופים בצעקות, אבל כבר למעלה מ-250 ימים שאודי אלדד וגלעד צועקים **תחזירו אותי הביתה!!!**
לא מחזירים חטופים בצעקות, והאמת שלא כל כך איכפת לי איך מחזירים, בשקט ברעש בצעקות או לחישה ביום או בלילה, אני רוצה את אודי אלדד וגלעד כאן בבית!!
ראש הממשלה עמד מול העם והכריז ששלושתם הם מקום העבודה שלו, ואני עומד מולכם ודורש **תתחיל לעבוד!**

אני מביט בכם בני הנוער, אתם שיזמתם ואירגנתם עצרת זו וליבי חרד מפחד, צמרמורת של אימה עוברת בגופי, אתם הלוחמים של מחר, אתם שחלילה תהיו אודי אלדד גלעד ורון של מחר.
עליכם חלה **החובה** כאזרחי מדינת ישראל להתגייס אל הצבא, אך **זכותכם** כחלק מהעם היושב בארץ הזאת לדרוש את ביטחונכם.

לדרוש ממנהיגינו ומפקדינו! לא להיות מופקרים בשטח!

לא מעט נשמעות טענות על "הנוער של היום" ואני אומר לכם שאתם הנוער הטוב ביותר שידעה מדינת ישראל, אתם שמעורבים, שמבינים, שלא שותקים, אתם התקווה שלנו.
אתם שבעתיד הקרוב תעמדו על משמר הארץ הזאת כדי שאנו נוכל להיות בה,
כדי שראש הממשלה יוכל לנאום בה ושר הביטחון יוכל לישון בה, אתם שרק בזכותם יוכלו חברי הכנסת להמשיך ולשבת במשרדים הממוזגים בבטחה, אתם התקווה.
וספק בליבי האם ראויים מנהיגינו לנוער נפלא שכמותכם.
בעוד ימים ספורים נשב כולנו אל שולחן הסדר, ובזמן שבכנסת ישראל עסוקים כולם בלהטיל אשמה האחד על השני, בנסיון לרחוץ ידיהם מין האחריות ולספר סיפורי מעשיות לועדה זו או אחרת יצטרכו שלוש משפחות נוספות בארצינו להסביר לדור הבא מדוע בשולחן הסדר יש כיסא ריק.

אדם נמדד לפי מעשיו ולא לפי רמת הפופולריות שלו ובמבחן התוצאה כשל ראש הממשלה כשל שר הביטחון וכשל המטה הכללי של צ.ה.ל.

ובעבר חג הפסח, חג חירותינו כשיסבו מנהיגינו ומפקדינו אל שולחן החג חבוקים בבני משפחותיהם, ידעו כולם, בכל בית בישראל ידעו שכל מנהיגינו מימין ועד שמאל כשלו, שמפקדינו הפקירו.

ובלילה כשילכו לישון בחיק משפחתם וברקע תישמע קריאתם של אודי אלדד וגלעד **"תחזירו אותנו הביתה"**, ידעו גם הם כי אכן כשלו במבחן התוצאה.

ורק תפילה אחת בליבי שיקומו ויחליטו שדי, **די לכשלו, די לבושה, די להפקרות!** שיעשו מעשה וישיבו את חבריי הביתה.

אך לצערי עד שיעשה מעשה אנחנו פה כדי להשמיע את קולם של אודי אלדד וגלעד. אנחנו פה היום, כולנו יחד כדי לצעוק את צעקתם של אודי אלדד וגלעד,

"תחזירו אותנו הביתה"

אנחנו פה היום, כולנו יחד כדי ללחוש את אותה לחישה חרישית של אודי אלדד וגלעד,

"תחזירו אותנו הביתה"

ואני מפה חוזר ומבטיח למשפחות שעד היום שבו אודי אלדד וגלעד לא יעמדו פה במקומי לא נפסיק לצעוק, ללחוש, לדבר, ולעשות.

תודה